

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излъзува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малѣкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидіета; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годниши и прѣдлатени. Писмата за редакціята са подписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарять за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмакъ-Меджидъ № 23.

БЪЛГАРСКАТА ЕКСАРХІЯ И ГРЪЦКАТА ПАТРИАРШІЯ.

II.

Ний неможимъ да обвинимъ народни наши владыци за небрѣженіе въ наредата на Българската Ексархія.

Сѣщо тѣй, ний мыслимъ че неправедно бы было да припишимъ отговорността за забавата на тѣзи работа на народа.

Отъ друга страна, ний сѣкамы че още по-малко справедливо ще бѣде да земемъ да стоваримъ сичката грѣшка на гѣрбѣтъ на нашити прѣдставители.

Ний ще исповѣдамы, напротивъ, че и владыци, и народъ, и прѣдводители сѣ были въодушевени съ съ истити чувства къмъ общото добро.

Нъ истинното въ сичко което бави уредата на черковни наши работи е че въ насъ владѣ една плачевна неразбранщина.

Тѣзи неразбранщина състои, нѣка го кажимъ високо, въ туй че тукашниты Българи са одѣгаты на външниты Българи, а тѣзи послѣдниты, на първиты.

Тѣзи неразбранщина е траяла дванадесетъ години, и тя трѣбува да изчезне днѣсь отъ помежду ни ако не искамы да стоимъ се на сѣщото мѣсто.

Не стига само да желаймы да имамы едно нѣщо, трѣбува още да дѣйствувамы за да го придобиймы.

Ний испросихмы една народна черкова, нъ не стига само да са сполучи, тя трѣбува още и да са нареди.

Какво направихмы за наредата на тѣзи народна черкова въ позволеніето на която са зачнахъ толкосъ свѣтли надѣжди?

Ний избрахмы комисія намѣсто да си опрѣдѣлимъ единъ какъвъ да е Ексархъ.

Ний изработихмы уставы намѣсто да отворимъ семинари за приготвеніе на духовенство.

Ний захванахмы да са прѣпирамы за лична или съборна Ексархія, намѣсто да направимъ да са припознае тѣзи Ексархія.

Ний дочнахмы да присѣдинявамы македонскиты градове на Ексархіята си, безъ да присмѣтнимъ че туй присѣдиненіе е невъзможно додѣто нашата правдина не са тури въ дѣйствіе.

Съ съ една рѣчь, ний направихмы сичко, което, въ нашето мнѣніе, трѣбуваше да са избѣгне колкото за сега.

Туй състояніе на рабстити не може освѣнъ да отложи крайната наредата на народната ни черкова.

Гръцката патриаршія връчила едно дълго изложеніе на Царското Правителство противъ нашиты домогванія въ Македонія.

Ний не са съмнѣвамы че туй изложеніе ще обѣма много клѣвети, нъ не остава ли сѣкога нѣщо отъ една клѣвета?

Ако искамы даго Високата Порта да бѣде праведна къмъ насъ, ний трѣбува да

желаймы сѣщата справедливость и къмъ другиты.

Ний сме дѣца на сѣщото отечество, на сѣщиятъ царъ, и поведеніето на Царското Правителство неможи да бѣди друго.

Македонскиты Българи ще са присѣдинатъ рано или късно на голѣмата народна масса. Не бѣше ли прочее и мѣдро и свѣстно и разумно да са остави туй присѣдиненіе на дѣйствіето на врѣмето?

Ако е истинна че едно необмислено прибрзваніе поврѣжда сѣко прѣдпріятіе, тѣзи истина можи съвършено да са приспособи на черковната наша работа.

Днѣсь, наредата на българската Ексархія е останала въ рѣцѣти на нѣколко само Българи, и ако са прѣшли отгорѣ си този трудъ, то е очевидно съ съ цѣль за нѣваква ползица.

Ний незабѣлѣжавамы въ нашиты Българи този живъ интересъ който носятъ сичкиты народы въ свонти работы.

Нъ както и да е, врѣме е веки да измѣнимъ туй нѣравствено положеніе въ единъ противоположенъ смьсь, както приличя наединъ младъ народъ.

Ний трѣбува да са трудимъ, правимъ какво правимъ, да излѣземъ отъ този кръгъ на работиты въ който са въртимъ отъ толкосъ години.

И за да излѣземъ отъ него какво сме длѣжни, какво ни са пада да направимъ? Просто и чисто да прикѣснемъ началото му, изворѣтъ му.

Туй начало, този изворѣлъжи, повтарямы го, въ неразбранщината наша.

И за да го прѣсѣчемъ намъ не ни трѣбува друго освѣнъ да са освѣтлимъ добрѣ въ работиты, да дѣйствувамы за расправата на тѣзи работы съ съ мѣдрость, енергія, тактъ и въ едно и сѣщо чувство.

Освѣнъ туй, сичкиты Българи трѣбува, като добры патриоты и добры вѣрници, да исполнятъ длѣжността си за издиганіето на религіозното зданіе.

Съ съ тѣзи цѣна само ще можи да са довърши дѣлото което сме захванали.

Ако, както казватъ, уставы сѣ са изработили, добрѣ ще е да са обнародватъ за да могатъ да са разискать.

Тѣзи уставы трѣбува да бѣдѣтъ прости и къси за да не даватъ мѣсто на отлаганія или на недовѣрїя.

Ако рѣченниты уставы сѣ са поддали за удобреніе на Царското Правителство, туй удобреніе трѣбува да са иска отъ страна и само отъ нашиты владыци.

Отъ друга страна, ако слухѣтъ който са прѣска и споредъ когото Високата Порта не склѣняла за едно общо събраніе въ столицата, почива на нѣваква основа, той трѣбува да са обади на народа за да са опрѣдѣли едно друго мѣсто и да не са губи тѣй напразно врѣме.

И нѣка не забравямы, ще кажимъ прѣди

да съвршимъ, че едно дѣло наскоро съвршено са полага сѣкога по лесно въ дѣйствіе отъ колкото едно овѣтхело дѣло!

ЗА ВЪСПИТАНІЕТО НА МОМИЧЕТАТА

Изученіе на жениты върху длѣжноститы имъ.

Кои сѣ длѣжноститы на жената? Тя е нѣтоварена съ въспитаніето на дѣцата си; на момчетата до една възраст, на момчетата додѣто са уженятъ; съ управленіето на слугиты, на нѣравиты имъ, на службата имъ; съ управленіето на къщата, на срѣдствата какъ да са върши сичко съ икономія и честно.

Науката на жениты както и тѣзи на мъжіеты трѣба да са ограничава да са учятъ въ отношеніе на тѣхниты длѣжности; разликата на тѣхниты длѣжности трѣба да съставлява разликата на тѣхниты ученія. Слѣдователно изученіето на жениты, трѣба да са ограничава въ нѣщата които погорѣ казахме. Нъ на една любопитна жена ще и са види че тѣй са полагатъ доста тѣсни граници на любопитството и: тя са лѣжи, по причина че не познава важността на нѣщата, които и прѣдлагаме да научи.

Какво разпознаваніе и трѣба за да познава натуралѣтъ и духѣтъ на сѣко отъ дѣцата си, за да намѣри начинѣтъ на донасяніето си съ тѣхъ, съ който ще може най способно да открива расположеніята имъ, наклонноститы имъ, дарбиты имъ; да прѣдвари страститы, които са раждатъ, да ги убѣди въ добриты нѣравоученія, и да излѣкува заблуденіята имъ! Каква разумность не трѣба да има тя за да придобіе и запази върху тѣхъ властѣта си, безъ да изгубва любовѣта имъ и повѣреніето имъ! Нъ не е ли нужно да наблюдава и да познава основно хората, които полага прѣдъ тѣхъ? Безъ съмнѣніе. Една майка трѣба прочее да има единъ духъ зрѣлъ, твърдъ, прилѣжгеленъ и опитенъ за управленіето.

Можимъ ли да са съмнѣваме че жениты не сѣ натоварени съ сичкиты тѣзи грижи, понеже тѣ природно падатъ отгорѣ имъ даже прѣвъ животѣтъ на мъжіеты имъ, които са занимаватъ по вънъ? Тѣзи длѣжности ставатъ за тѣхъ по тѣсни ако тѣ останатъ вдовицы.

Ний не разяснявамы тука сичко, което жениты трѣба да знаятъ за въспитаніето на дѣцата си, защото сичко което до сега казахмы ще имъ даде да разумѣятъ доста за обширността на познаніята, които тѣ трѣба да иматъ.

Приложете на туй управленіе икономіята. Повече отъ жениты я небрѣжатъ като една низка служба, която неприличя освѣнъ за селяниты; най вече жениты, които сѣ въспитавани въ раскошество, изобиліето и бездѣліето, показватъ безгрижность и прѣзрѣніе къмъ нея.

Нъ по незнаеніе са прѣзира тѣзи наука

на икономията. Старити Гръци и Римлянител я учяхъ съ една голѣма прилѣжностъ: най голѣмити духове отъ помежду тѣхъ сж напи-сали за нея, по собственити си опити, книги, които още съществуватъ, и въ които тѣ сж забѣлѣжили дору най послѣдната подробностъ на земледѣлието. Знаино е че тѣхнити завоеватели не прѣзираха да орятъ и са завръщаха на ралото когато излизаха отъ побѣдата. Това е толкозъ отдалечено отъ новити нравы щото не бы могло да са върва, ако и да нѣма въ исторіята нити най малкъ подлогъ за да са съмнѣваме. Нѣ не е ли естествено че единъ народъ не трѣба да мисли да защитава и да умножава страната си за друго освѣнъ за да я обработва спокойно? Какво ползува побѣдата, ако не за да са събиратъ плодови на мирътъ. Слѣдъ сичко, твърдостъта на духътъ състои въ да иска да изучва точно начинътъ съ който са вършатъ нѣщата, които сж основаніята на човѣшкитъ животъ; сичкити най голѣми работи са въртатъ върху туй отгорѣ. Силата и благополучието на една държава състоятъ, не въ да има много области необработани, нѣ въ да извлича отъ земята, която притѣжва сичко което трѣба за да са храни охално единъ многочисленъ народъ.

Правете тѣй за чистотата както и за икономията. Навикнувайте момичетата да не търпятъ нищо мръсно нити безрѣдно; нѣка забѣлѣжватъ най малкитъ безрѣдкъ въ една къща. Забѣлѣжвайте имъ че нищо не спомага повече на икономията и на чистотата отъ колкото сѣко нѣщо да са държи сѣкога на мѣстото му. Това правило са види като нищо; обаче то би отишло далечъ, ако са точно пазеше. Имате ли нужда отъ нѣщо, не губете нити минута да го намѣрите; нѣма нити смѣщеніе, нити распря, нити сплѣтня, когато имате нужда отъ него; намѣрете го, и когато си свършите работата съ него турете го тозъ чась на мѣстото му отъ дѣто сте го зели. Този хубавъ рѣдъ е една отъ голѣмити страни на чистотата; туй което удивлява най много очити то е да глѣдатъ този толкозъ точенъ рѣдъ. Отъ друга страна мѣстото, което са дава на сѣко нѣщо като е туй което му повече прилича не само за приятностъта и удоволствието на очити, нѣ още за нѣговото съхраненіе, то по малко са истрива тамъ отъ колкото на другадѣ; то на прилично-то си мѣсто обикновенно не са разваля отъ нищо; тамъ даже то са държи въ чистота: защото, напримѣръ, единъ сѣдъ не ще са нити праши нити въ опасностъ ще бжде да са строши, когато го турите на мѣстото му този чась като си свършите съ него рабтата. То шиятъ духъ, който подбужда за рѣдътъ, подбужда сжко и за чистотата. Нѣ избѣгнувайте извѣнѣрството на вѣжливостъта и на чистотата. Чистотата, когато е умбрена, е една добродѣтель; нѣ когато въ нея човѣкъ слѣдва твърдѣ вкусътъ си, тя са обрыца на низостъ на духътъ. Навикнувайте прочее дѣцата на една проста чистота и лесна за вършеніе; показвайте имъ най добриятъ начинъ съ който да извършватъ нѣщата; нѣ показвайте имъ по добръ какъ да могатъ да са лишаватъ отъ тѣхъ.

ВОЙНА ДО СМЪРТЬ!!

“Пруссія иска да продължава войната за да ограничи Франция въ състояніето на една востепенна сила!”

Тѣй са изразява правителството на народната защита, въ послѣдното проглашеніе, което отпрати къмъ французитъ народъ.

Слѣдъ двѣтъ си окръжни писма, толкозъ умбрени, Г. Жуль Фавръ, като вонса да влѣзе въ разговоръ съ министърътъ на прускитъ царь, отваряше вратата на миролюбивити договаранія.

Неговата цѣль бѣше да научи основно мисльта на пруското правителство и да узнае да ли единъ справедливъ миръ можеше да са склучи. За да са пристигне на туй слѣдствие трѣбаше, прѣдъ сичко, този миръ да са основе върху достолѣието на единъ пострадалъ народъ, нѣ великъ още, що да бы членътъ на привременното правителство, който щеше да рѣши основити на този миръ, могълъ да накара уставното събрание да го потвърди слѣдъ общити избиранія които ще станатъ.

Никакво съгласіе не може да стане.

На миролюбивитъ языкъ, на миролюбивата по-стѣпка на Г. Жуль Фавра, прускитъ министъръ отговори съ неприемливи условія, на които привременното правителство отговори съ: “война до смъртъ!”

Този выкъ, отъ единъ други выкъ, ѣкна отъ единитъ край на Франция до другитъ, и сѣка идея за миръ са изгуби вече.

Уви! . . . Ний имахме голѣмо право когато казвахм прѣди нѣколко дни: “ето голѣмата война която наченва и свѣтътъ ще са потрѣси отъ нея.”

Ний можемъ да приложемъ дѣсь: — свѣтътъ ще са углаши отъ нея.

Тѣй, на този чась, не остава вече на Франция друго освѣнъ да избере или да слѣзе на чинътъ на една сила отъ втори степенъ или да са бие до смъртъ!

Тя прѣдпочете, тя прѣдпочита тѣзи послѣдната крайностъ.

Тя извика: “Не, никога унижителенъ миръ, никога примиріе, никога край на тѣзи страшна и исполниска борба, която испрво ще удиви сичкитъ свѣтъ и които ще свърши да му принесе ужасъ!”

“Франція нѣма освѣнъ да са държи неподвижна, упорита, дива, съ пушката въ рѣка, съ по-жътъ на жбѣе, и да обяви че догдѣто остане единъ здравъ човѣкъ на единъ четвѣртитъ метръ земя, този четвѣртитъ метръ ще бжде Франция, и до гдѣто отечеството ще може да выка и да казва: не! да упорствува и выка “не” — Нищо не е изгубено!”

Врѣме злополучно и плачевно е това въ което два голѣми народа, два народа съзладени за да са обичатъ и да връвятъ отъ страна единъ на други въ нѣтътъ на напръдкътъ, си хвърлятъ взаимно въ лицето този дивъ выкъ: “Война до смъртъ!”

ПЖТНИ ЗАПИСКИ.

(вижъ брой 30.)

Тѣзи наставленія са даватъ на простодушнити наши съотечественници отъ тѣзи наши тунелаци-чернокапи. Сърдятъ са, че са обнародватъ зли членове върху това калугерско съсловіе, тѣ ако искатъ да ги похваляватъ, нѣка са съобразатъ съ днешната просвещена епоха и да спомагатъ на народа материално или словомъ за просвѣщаваніето му. Да употребятъ мѣнастирскити си доходи за въ полза на народа си, момчета да поддържатъ въ европейски училища въ различни клонове на науката и художествата, а не единъ други да са тровятъ, умораватъ, удушаватъ, че да ограбватъ парити на общата мѣнастирска касса и да бѣгатъ съ тѣхъ въ чужди страни, че да мпнуватъ животъ най раскошенъ и гнусенъ.

Черковни настоятели, училищни попечители, и читалищни членове съединени въ едно, съставятъ тулчанска градска община, която си има свой писарь. Когато доле въ пондѣльникъ валоръ отъ Цариградъ, видѣхъ единъ младъ момакъ отъ немската поща, който раздаваше вѣстници. До и въ единъ люенъ и сложи доста голѣмички три пакета отъ българскити, вѣстници: Македонія, Право и Турція, тѣзи три пакета брояха около 130 листа. Това ма накара да мисля за Тулчанци че ревността за прочитаніе на вѣстници е по горѣща отъ колкото другадѣ изъ отечеството ни, не прѣматъ вѣстници само за салганатъ, но за да са ползуватъ отъ добрити членове, които са постоянно помѣстятъ за развитіе на народното чувство въ учебно отношеніе. Рѣчен-

ната почтена община, като проумѣ важностъта за рѣшеніето на духовнй ни въпросъ, дѣятелно са занимаваше съ далечъ за да са научи по кои начала ще да са нареди българската черкова, и нейнитъ духовенъ началникъ т. е. Ексарха какъ ще бжде избранъ пожизненъ или периодически, като бжде върху освѣтленіето на това народно наше дѣло, нѣкакъ работата стояше мѣлева и невразумителна, зарадъ това по народна длѣжностъ, избраха Г. Т. Икономова, че като пълномощенъ прѣдставитель въ събора, но като частно лице, което отъ близо да види и изучи ходътъ на черковнити ни работи, и отъ тамъ да съобщава на общината теченіето на работити. Като прѣбывава нѣколко врѣме въ Цариградъ, съобща на почтенната тулчанска община, че става дума за да бжде Ексарха пожизненъ, въ това избираніе за пожизненъ, народа са виде, като нарушенъ въ правднити си, като са разясни подробно, каква полза ще очакува народа отъ периодическо избираніе на Ексарха и отъ пожизненното му избираніе, какви лоши слѣдствия ще са породятъ за черковата, и какъ народнитъ общи интересъ са докача въ това отношеніе.

Заради това, реченната община прибърза съ своята неуморима дѣятелностъ да съобща на другити общини въ отечеството ни върху този важенъ прѣдметъ за народа ни, дѣто сички почти общини, останаха съгласни на това, освѣнъ тулчанската, която гордо отхвърли мненіето на тулчанци, но и съ това нищо нѣма що да направи, когато задържа сама това си противно мненіе.

Когато Г. Т. Икономъ са завърна отъ миссията си въ Цариградъ, на вторитъ денъ стана събрание въ което са и азъ тамъ случихъ. Почена да разяснява на събраниятъ народъ теченіето на духовнити ни работи, съ което зарадъ събраниято, като каза, че повечето членове на събора налягатъ да бжде Ексарха периодически, и на скоро ще са свикатъ прѣдставители за потвърденіето на устава изработенъ отъ отредената комиссія. При сичко друго, каза Г. Т. Икономовъ, трѣба на събора пари да са внесатъ за да са върши работа, сега вече работа са невърши само съ слово нѣ съ дѣло и матеріялъ. Това предложение драговодно са прѣи и удобри отъ събраниято, дѣто незабавихъ никакъ врѣме, потрудихъ са членовети на почтенната община и въ два дена събраха едно количество отъ 100 лири турски.

Послѣ направихъ второ засѣданіе въ което рѣшихъ да събиратъ и отъ окръжіето помощъ отъ селенити. Распроводихъ безъ забава писма по селата и въ недѣлята видѣхъ около 15-16 попове и по първити отъ селата, дѣто, като имъ расправихъ причината на свикваніето имъ, сички селени съ благодареніе пріехъ, но съ извиненіе, че като селени хора за сега готови пари немогатъ събра, но помолихъ общината да земни до 150 лири подъ лихва отъ нѣкои търговци че селенити ще подпшатъ за исплащаніето имъ послѣ единъ мѣсяцъ. Общината, това съ драгостъ пріе и извърши, дождѣ бѣхъ въ този градъ парити вече бѣхъ готови, но колко лири на пълно незнам кой денъ щѣха да ги испрадатъ. Дѣло деспотъ Діонисій извадешъ отъ силистринци, прибѣгналь въ Кюстенджа, вижда са, че на сухъ камакъ са не живѣе, нагнѣзва са въ Тулча, во тулчанци, направихъ вахзаръ до царското правителство и молятъ святій български синодъ да посредничествува за диганіето на този гърка владика отъ Тулча защото сияжава духовети на цаселеніето.

ИВРКИ ПРОТИВЪ ШАРКАТА.

Царското медицинско училище извѣстено за опустошеніята, които шарката правеше въ Парижъ, в като желаше да не ѣ пропустине заразата въ държавата бѣше зело въ тѣзи цѣль благоразумни мѣрки, като бѣше направило пужднити си рѣпоржки на чиновницити, които са патоварени съ присажданіето.

Нѣкои знаци отъ тѣзи болестъ като са забѣлѣжихъ въ столицата и околностити ѣ, ставаше необходимо да са направи сичко което бѣше възможно, за да не бы тѣзи болестъ да земе единъ епидемически характеръ.

Царското медицинско училище отъ дълго врѣме е установило една къща за прѣсажаніе въ махалата на Свѣта Софія, която има свои клонове въ Юскюдаръ и въ Еюбъ, въ спидарии особито опрѣдѣлени за тѣзи работа, гдѣто прѣсажданіето са извършва даромъ. Нѣ сегашнити обстоятелства като докараха нуждата да са рас-

пространи тѣзи операція, и като лица, които сѣ натоварени да правятъ прѣсажданіето сѣ недостатъчни, царското медицинско училище помисли че трѣба да приложи привременно на тѣзи лица двадесетъ души прѣсадители избрани отъ помежду хирургити, които сѣ са учили въ медицинското училище, и които ще са положитъ подъ надзираніето на единъ докторъ отъ истото училище.

Слѣдователно царското медицинско училище положи на В. Порте единъ проектъ, който получи высокото потвърденіе на П. В. Султана, за да са установятъ тѣзи двадесетъ души прѣсадители въ махали на които имената слѣдватъ: Ени-кой, Анатоли-хисаръ, Бешикташъ, Топхана, Касъмъ-паша, Белоглу и Атава, Хаской, Юбуъ, Фенеръ, Свята-Софія, Коска, Фатикъ-Султанъ-Махмудъ, Акъ-сарай, Псаматія, Топъ-калу, Юскюдаръ, Селаміе (въ Юскюдаръ), Тоханджаръ въ (Юскюдаръ), Каши-кой, островити.

Извѣстія. Прѣсадители ще са намиратъ въ горѣказанити махали или въ спичарити или въ полицейскити караулицы или въ другити прилични мѣста, сѣки день отъ 15 того до три мѣсца.

Сѣки вторникъ, сѣка сръба, сѣки четвъртъкъ и петѣкъ отъ 3 до шестъ часа по-турски, прѣсадители ще постѣватъ, спорѣдъ ворадинти нумера, сарѣчь като наченватъ отъ сѣззи които сѣ дошли по-напрѣжъ, въ прѣсажданіето на тѣзи, които не са още прѣвъртели тѣзи операція, както и на онѣзи, които като сѣ са вече прѣсадили единъ пѣтъ, иматъ пужа, спорѣдъ сѣвѣтити на лѣкарити, отъ второ прѣсаждане.

Сѣка сѣбота, сѣка педѣла и сѣки понедѣльникъ отъ 6 часа до 9 часа по турски, ще са постѣва въ испитваніето на онѣзи, които сѣ са прѣсадили и ще имъ са даватъ свидѣтелства за прѣсаждане.

Прѣсадители, вѣнь отъ горѣказанити часове, ще посѣщаватъ, слѣдъ едно прѣдварително извѣстіе, училищата и болницити, които са намиратъ въ краговети въ които извършватъ своята служба, за да прѣсаждатъ тѣзи, които още не сѣ прѣсадени. Тѣ ще посѣщаватъ подобно селата, които са намиратъ далечъ единъ часъ и по-малко до два часа; и тѣ сѣ упълномощени за това да оставятъ мѣстата си четвъртинченъ день.

Благодареніе на великодушіето на П. В. Султана, прѣсажданіето както и свидѣтелствата ще бѣдѣтъ безплатни.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИИ.

— Наполеонъ III въ Вилхелмшохе. Спорѣдъ единъ нѣмски вѣстникъ бившиятъ императоръ на Французити, плѣнникъ на прускіятъ царъ са употрѣблявалъ по вѣликолѣпно отъ колкото е билъ Франкоа 1-ий слѣдъ битката, въ която той бѣше строшилъ три саби като са бѣше. Ето подробностити, които рѣченіята вѣстникъ обнародва относително за това: Презъ денъ на 5-ий са направиха въ жилищата на чифликътъ на Вилхелмшохе най припрѣнити приуготовленія за приѣманіето на императора и на нѣговата многочисленна свита. За да са настанятъ коністи и такжмити на императора и на неговата гражданска и военна кѣща въ царскити убори, стана нужда да са примѣсти истіятъ день резервената батерія на 11-ий хешки артилерійски полкъ, която бѣше настанена въ сѣсѣдинти села. Около чифликътъ са положихъ стражи. На деветъ часа печеръта единъ нарочитъ гренъ отъ желѣзніята пѣтъ на Верра доведе императорътъ въ станціята на Вилхелмшохе. Той бѣше придруженъ отъ генералити, плѣнници като него, Феликсъ Дус, и Лебруна, както и генералъ Боена, адютантъ на прускіятъ царъ. Заповѣдта на царя като бѣше да са глѣда императора като царствующъ владѣтель, гражданскити и военнити власти облѣчени съ униформити си бѣхъ са събрали на станціята, дѣто приличната честъ са извърши отъ една рота пешеходна войска и единъ отрядъ отъ 14-ий полкъ хусари. Императорътъ са намираше съ ге-

нералити си и начялницити на дворътъ си и на кабинетътъ си въ тържественната колесница на белгійскіятъ царъ. Той бѣше облѣченъ съ униформа, гждрити му бѣхъ покрити съ орденски нишани, нѣ безъ сабя. Императорътъ е твърдъ снаженъ, косата му наченала вече да побѣлява; лицето му много почърнѣло, нѣ поглѣдътъ му е твърдъ живъ и пронизателенъ. Когато слѣзе отъ вагонътъ, единъ тѣланъ приугожень отъ двѣ флейти затумка и почтенията гвардія прѣдстави оржжіята си. Императорътъ накара да му прѣдставятъ присѣтующити стражи, съ които той са разгозори на германски языкъ.

Вечеръта, една рота състояща отъ 150 души и управляваща отъ единъ капитанъ отъ 80-ий линіенъ, който са намира на гарнизонъ въ Касель, пристигна въ Вилхелмшохе и са нарѣди на бойно положеніе прѣдъ сръдоточната кѣща на чифликътъ. Стражи са положихъ около чифликътъ, на краятъ на пѣтищата, които възлизатъ на него. На десетъ часа, императорътъ остави станціята возенъ въ една каляска упрегната съ два коня и са спрѣ подъ перистилтъ на чифликътъ, дѣто военнити чести му са отдадоха отъ ротата на фюзилерити.

— Ето нѣкои кратки свѣдѣнія върху обшити завѣденія и зданія на Стразбургъ уврѣдени или съсипани отъ прускити голмета.

Библиотеката, която са изгори, обѣмала 150,000 тома и 1589 ржкописа твърдъ многоцѣнни. Между тѣхъ са заблѣжвали най много първобитнити книги, които произлизатъ отъ библистиката на старата командерія на Св. Ивана Иерусалимски. Музеятъ много пострадалъ. Той са бѣше твърдъ увеличилъ и убогатилъ отъ 1863. Въ този музей за чуденіе сѣ были изображенія на бракосъчитаніето на св. Катерина и поклоненіето на мѣдрецити. Много други изображения отъ сетѣ бѣхъ увеличяли този сборъ. Сичко това е днѣсъ съвършено изгубено.

Увѣрватъ още че Новій-храмъ и Храмътъ на св. Тома сѣщо са съсипали отъ прускіятъ тогъ. Въ първіята са намираше единъ любителенъ живописъ, който прѣдставляваніе хорото на умрѣвѣтити, въ вторіята е гробницата на саксонскіятъ маршалъ, искусственна работа на дѣлбательтъ Пигала. Най послѣ голѣмата катедрала црква щѣла скоро да са събори и тя сѣщо отъ ударътъ на топътъ сѣ разкопѣнити си стѣкла отъ XIV-ий вѣкъ, които я усѣтляватъ на една дължина отъ 116 метра, епископскіятъ прѣтолъ, толковъ искусно изработенъ отъ Мана Хаммера, и хубавити органи на Андрея Силбермана сѣ изгорели.

Ето какъ Прусскити устрѣбляватъ градътъ въ който са е образувалъ Готскіятъ геній, и който са е глѣдалъ отъ добрати духове на германското плѣмя като съединителната връзка между Германія и Франція. Нѣ тука са касавъ повече за Германія! Г. Бизмаркъ не глѣда оветѣль Берлинъ и малко са безпокои за памятникити на стара Германія.

— Франкфортската газета извѣстява че генералъ Базенъ направилъ едно излизаніе въ което причинилъ на германцити много ранени и че по слѣдствіе на туй сраженіе, генералъ Стенменъ са свалилъ отъ орденътъ си и опрѣдѣлилъ управителъ на Позенъ. Отъ друга страна Дайли телеграфъ отъ Лондра обнародва една де-

пеша, която извѣстява че 6000 души отъ войскити на Базена прокарали неприятелскити линіи и отивали къмъ Парижъ.

— Въ Парижъ трудовеги на защитата са прѣслѣдватъ съ голѣма дѣятелность. Единъ механикъ изнамѣрилъ двѣ страшни машини за които прѣдложилъ на артилерійскіятъ комитетъ да ги приѣми и които ще извършватъ върху неприятелити голѣми опустошенія. Едната отъ тѣзи машини може да съсипи въ едно само изгърмѣваніе една цѣла колона войски. Втората хвърлена посрѣдъ сгжстени маси може да унищожи почти единъ цѣлъ полкъ.

— Меноти Гарибалди прѣстигналъ въ Парижъ. Лесътъ на Сентъ-Клудъ са изгори.

— Бившата французка императрица и бившиятъ императорски князь прѣстигнали въ Туркай (Англія) въ императорскіяте отель.

— Извѣстяватъ отъ Марсилія че двѣстѣ жени които са записали волентирити са отправили къмъ барутницити на св. Шамазъ, дѣто ще замѣтятъ хората, които сѣ употрѣбени да правятъ картузи.

— Кореспонденціи отъ Парижъ обнародвани отъ англійскити вѣстници извѣстяватъ че Г. Кератри намѣрилъ званични писма отъ които произлизало че контъ Паликао и императрицата били рѣшени да утрѣпатъ сичкити членове на дѣвцата за да останатъ свободни да сключатъ мирътъ.

— Въ Руссія, военнити приуготовленія са прѣслѣдватъ ако и мѣлчиливо нѣ твърдъ дѣятелно. Едно голѣмо число коніе опрѣдѣлени да допълнятъ върволицити на артилеріята са вече купили, и единъ търговецъ отъ Сентъ-Петербургъ направилъ единъ контрактъ съ руското правителство за да му прѣдаде 200,000 пуда (единъ пудъ прѣдставлява 20 килограмма) барутъ. Фабриката за оржжіа на Чубеа въ Сентъ-Петербургъ приѣла порѣчка за 800 митраильози, които трѣба да са прѣдадатъ на 1-ий октомврія.

— Прочитамъ въ Балтійската Газета: Ультра-русскити вѣстници очякватъ да видятъ Пруссія да изиска като условія за мирътъ отсѣжваніето на Алзасъ и Лорренъ. Тѣ са обявватъ по ячяло противни на сѣко увеличеніе на Германія; нѣ тѣ прѣдвиджатъ че неутралнити сили не ще можатъ да възбранятъ да не са повърнатъ на Германія старити ѣ области. Тѣ искатъ въ случаятъ въ който тѣзи области би ѣ са повърнали едно прилично обезвѣрженіе за Руссія, безъ да показватъ съ единъ по-точенъ начинъ какво разбиратъ подъ това. За да са даде по голѣма сила на туй исканіе, сичката руска войска ще са положи на военна нога.

— Пшята отъ околностити на Мецъ: Мецъ е прѣдмѣтъ на една гравилна обсада. Сичкити войски които блокиратъ градътъ, на число около 200,000 души, сѣ подъ заповѣдити на княза Фредерика-Карола. Тѣ съставляватъ двѣ отдѣленія; едното отъ тѣхъ е особно подъ управленіето на княза и са съставлява отъ 2-ий, 3-ий и 9-ий полка отъ 3-ий воененъ корпусъ и едно отдѣленіе отъ ландвера състояще отъ около 15 хиляди души. Другото отдѣленіе има за начяльникъ генерала Стенмена съ 1-ий, 7-ий и 8-ий полка на 1-ий воененъ корпусъ. Колкото за сега, обсадителити нѣматъ тѣжка артилерія. Тя е употрѣбена въ Стразбургъ. Прусскити, които заобикалятъ Мецъ отъ сѣка страна нѣ-

матъ намѣреніе да го привзематъ съ при- стѣпъ. Едно подобно предпріятіе ще ги изложи на страшни загуби и вѣроятно на едно побѣждене. Тѣ са задоволяватъ да оморяватъ непріятельтъ съ единъ твърдъ силенъ огънь върху положеніята му и да го докаратъ въ гладъ.

— Градътъ Поатіеръ въ Франция зель едно енергическо рѣшеніе: въ случай въ който градътъ Парижъ бы са докаралъ да договори, сичкити други департаменти освѣнъ този на Сена обявяватъ отъ сега че неприпознаватъ на никоя власть право да ги намѣси въ договорътъ; тѣ потвърдяватъ че искатъ да запазятъ свободното си дѣйствиє, за да защищиватъ до смъртъ земята на отечеството.

— Една нова митрайлоза са опитала въ полигонътъ на Венценъ (въ Парижъ). Това оржіе было прилѣпено на една малка пародвижна машина, която имала сила колкото единъ конь; тѣзи машина отхвърляла гюлетата. Въ това оржіе не са употреблявали нити барутъ нити картузи; то нити гърмежъ издавало. Тѣзи съспителна машина, като не са сгорѣщявала, можяла да работи непрѣстанно цѣль день и да хвърля едно безкрайно количество гюлета, защото не иска да са умножава числото на топовети нѣ само да са увеличава силата на пародвижната машина. Една митрайлоза съ сила на три коніе можяла да хвърля 200 гюлета на секунда безъ да запрѣ. Тѣзи митрайлоза не са пълняла. Единъ прѣмникъ прѣмалъ гюлетата. Тѣ са хвърляли въ него съ лопата, и машината правяла сичко друго. Прѣди десетъ дни планътъ на тѣзи машина са подложилъ на генерала Трошя. Управителтъ на Парижъ далъ тѣзи часъ заповѣди да са направятъ опити; тѣ были удовлетворителни. Тѣзи митрайлоза можяла да стига толкосъ далечъ колкото пушката Шаспо. Изобрѣтателтъ са натоварилъ да изработи двѣстѣ отъ тѣзи машини въ осемъ дни.

— Много отъ европейскити вѣстници увѣриватъ че едно тайно споразумѣніе владѣяло между прускіятъ царь и бывшіятъ французки императоръ за едно възстановленіе, слѣдъ склочваніето на мирътъ, на Наполеоновата династія върху французкіятъ прѣстолъ.

— Извѣстиятъ че личніятъ имотъ на бывшіятъ императоръ на Французити и на императрицата са уцѣнявалъ на 200 милиона франги.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

отъ театрътъ на войната.

— Туръ 24 септемврія. Градскити избиранія са сложиха по причина на рѣшеніето на Пруссія да продължава войната до смъртъ. Мѣстното правителство на народната защита отправи слѣдующето проглашеніе съ дата отъ Туръ 24 септемврія.

«Къмъ Франция презъ заобгражданіето на Парижъ, Г. Юлій Фавръ поиска да види Г. Бисмарка за да научи расположеніята на непріятельтъ; ето сега изявленіето на този непріятель: «Пруссія иска да продължава войната за да ограничи Франция на една второстепенна сила. Пруссія иска Алзасъ и Лорренъ по право на завоеваніе. Пруссія за да съгласи на премиріето, дръзна да иска предаваніето на Стразбургъ, на Туль и на Монъ-Валеріенъ. Парижъ отчаянъ ще ся зарови подобрѣ подъ развалинитиси. На толкосъ безочливъ исканія не ся отговаря освѣнъ съ една война до смъртъ. Франция прѣйма тѣзи война, и смѣта върху сичкити си чада.»

Шартръ 24— Ній прѣймае новини отъ Парижъ съ нарочитъ курриеръ съ дата отъ вчера, тѣзи новини сж добри, положеніето на жителити

е повече и повече рѣшено за защитата; щастливи битки станали вчера цѣль дешъ.

Берлинъ 25—Слѣдующата званична депеша ся прѣв отъ Екрювъ съ дата отъ 24. Съ предаваніето на Туль 109 офицери 2240 солдати, 120 коніе, една знамя съ орель на движимата гвардія, 197 топа между които 48 ржбати топове, 3000 пушки, 3000 саби, 500 брвоносоци и голѣмъ воененъ материалъ, храна и кърма паднаха въ рацѣти ни.

Берлинъ 25—На 16-ий 20-ий теушаго разговори станаха между конта Бизмарка и Г. Жуль-Фавра относително за условіята на склочваніето на едно премиріе, и за да стане възможно свичваніето на едно уставно събрание: исканіята на Бизмарка ся ограничиха въ предаваніето на Стрзбургъ, на Туль и на Вердунъ, за да ся усигори припасаніето на храната на войската прѣзъ траиіето на премиріето. Тѣзи условія ся отхвърлиха на 23-ий отъ Парижкото правителство. Едно исканіе за предаваніето на Монъ-Валеріенъ не ся е направило въ тѣзи разговори отъ страната на Германия.

Берлинъ 28.—Новини отъ околностити на Парижъ, които прѣстигнахъ прѣзъ Лондра извѣстиятъ че въ Парижъ движими гварди бѣгали на купове състоящи отъ 20 до 50 души и са завръщали на огнищата си; че около 200 души са пушнали по причина на непокорството имъ и че жителити, на селата които бѣхъ са изгонили отъ французскити войски, наченали да са завръщатъ съ имотити си.

Телеграмъ отъ прускіятъ царь до царицата: Ферриеръ 27.—Стразбургъ са прѣдаде днѣсъ на 9 часа вечерта.

Дармшатъ 27.—Извѣстиятъ отъ Людвиг-хафенъ че Стразбургъ са прѣдалъ тѣзи вечеръ на петъ часа.

Мюндолсхеимъ 28—Пруска званична депеша. Предаваніето на Стразбургъ ся склучи тѣзи сутра на 2 часа отъ подъ-полковникътъ Лецински, 451 офицери и 17,000 души заедно съ народнити гварди сложиха долу оржіята; на 8 часа вратата ще ся занимають.

Туръ 28—Официалніятъ вѣстникъ, който прѣстигна тука обѣма изложеніето на Г. Жуль-Фавра върху състанакътъ въ Ферриеръ. Като съкращава състанакътъ между Фавра и Бизмарка, изложеніето склучва както слѣдва: «Азъ търсяхъ мирътъ, азъ срѣщнахъ една непреклонна воля за завоеваніе и за война, азъ доказвамъ тѣзи дѣла, забвлявамъ ги на Европа и азъ съмъ убѣденъ че Франция възнегодувана сподѣля нашето рѣшеніе да отхвърлямъ унизителнити услевія. Моята мисія не биде безъ полза; сѣкое двоemisліе въ което Пруссія ся закриваше ся изгуби; тя бѣше обявила че нападаше Наполеона и почиташе пародтъ, ній знаемъ днѣсъ що иска тя. Страната ще ся дигне или за да отхвърли нашити мисли или за да упорствува до смъртъ, отъ нашето постоянство зависи штоо правдата и свободата да възтържестувать.» Изложеніето на министра на войната съ дата отъ 24 вечерта забвлява че различни щастливи битки станали. На кѣсо положеніето е добро.

Еврѣ 27. Частни извѣстія отъ Парижъ съ дата отъ 25 извѣстиятъ че писма, които са намѣрили у пруски пѣлници, доказвали че непріятелскити солдати сж убезсърдени, тѣ смѣтали че Парижъ не ще упорствува.

Орлеанъ 27.—Французскити генерали испразднихъ днѣсъ Орлеанъ прѣдъ непріятелски сили на число твърдъ голѣми.

Лондра 27.—Малки французски побѣди са забвляжихъ отъ Парижъ.

Берлинъ 29—Слѣдующата званична депеша ся прѣв отъ Ферриеръ съ дата отъ вчера: четири телеграфически линии отъ Парижъ до Руенъ и къмъ Югъ, ся намѣриха на дното на Сена подъ земята, линиити ся развалиха. Нишо друго ново.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Министерството на търговіята и на земледѣліето, което относително въ нѣкои отъ принадлежностити си, не сжществувахе освѣнъ на име, ще земе истинніятъ си характеръ като учредил една обща земледѣлеска служба. Главната роля на това министерство не са състоеше почти до сега освѣнъ въ управленіето на търговскити сждилища и на апелативніятъ дворъ на столицата, роля която трѣбаше да надѣжи на министерството на правосждіето, което нити повече бѣше устроено съобразно съ природата на своето по- становленіе. Тѣзи двѣ министерски отдѣленія на-

ченватъ да са устрояватъ сѣко спорѣдъ собственіятъ си характеръ, и да влизатъ въ природити си граници.

Едно истенно министерство на правосждіето са установи прѣди нѣколко седмици. Отъ друга страна, министерството на търговіята и на земледѣліето прѣйма едно правилно устройство. То вече учреди единъ свѣтъ за търговіята, и положи на Великіятъ Визиръ единъ пректъ за земледѣлеско управление, проектъ който са съобщил на държавніятъ свѣтъ за да са разгледа. Този проектъ са отнася до учрежденіето на единъ свѣтъ за земледѣліето, който ще бжде натоваренъ въ сжщото врѣме съ управленіето и надзираніето на земледѣлеската индустрия, и съ управленіето на сичкити полниси имоти на държавата; тѣй има още за цѣль скорошното установленіе на единъ чифликъ за изученіе въ околностити на столицата, и по кѣсо, въ сѣки вилаетъ.

Този проектъ, ній са надѣвами, ще са приеме отъ държавніятъ свѣтъ и ще са одобри отъ сички.

— Рѣченити министерства както и сждилищата имъ ще са принесатъ скоро въ мѣстото, което са занимаваше до сега отъ министерството на финанциити. Като това мѣсто е доста обширно Кабули паша ще устрой ауденциити на сждилищата по примѣрътъ на европейскити. Тѣи мѣста ще бждатъ приготвени за публиката, за адвокати и за вѣстникарити, които ще можатъ да зимають ноти и да обнародватъ изложенія върху сѣко засѣданіе.

— Италианскіятъ царь украсилъ Рустемъ Бей турскіятъ посланикъ съ голѣмийтъ кръстъ отъ царскіятъ орденъ на «италианската корона.»

— Като холерата са явила въ Персія увѣриватъ че Шахтъ ще отложи приврѣменно посѣщаніето, което щеше да направи въ Багдатъ.

— Увѣриватъ че отъ илжіятъ марта 1871 преподаваніето на медицината въ царското медицинско училище ще прѣстане да става на французскіятъ языкъ, който ще са замѣсти съ турскіятъ.

— Увѣриватъ че Турското Правителство направило съ една американска къща единъ контрактъ за да му промисли 35 топа отъ системата Крюпъ и едно доста голѣмо количество картузи съ метални тѣрбила.

— Н. И. В. Султана олаговолі да даде на Н. Прѣосвященство Г. Рафаила, Началникъ на Съединенити Българи, знакови отъ ординтъ съ Меджидіе, 3-ий класъ.

ПРОТЕСТЪ.

Ній, долоподписанити, законни наслѣдници заедно съ други четири лица на една къща, разложена при Свята Богородица въ калпакійската махала на Къзанлъкъ, като са научихми че тѣзи къща са продала безъ наша воля и знаніе, протестирвами са противъ тѣзи незаконна продажба и покупка, като обеявами въ сжщото врѣме отъ днѣсъ че завардвами сичкити си права върху паятъ който ни са пада, права които ще диримъ, съобразно съ законити които управляватъ наслѣдіята въ Отоманската Имперія.

Цариградъ, 19 Септемврія 1870.

Стаму Даскаловъ

Стефанъ К. Салганджіевъ.

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ.

Туръ 30.—Септемврія. Единъ декретъ отъ днѣсъ урежда въ народна подвижна гвардія 1-во сичкити волентирѣ; 2-ро сичкити мъжи отъ 21 до 40 година; тѣзи уреда е повѣрена на управителити. Онѣзи мъжи които сж отъ 25 до 35 години, подчинени на воинскіятъ законъ, ще останатъ въ народната подвижна гвардія до този дешъ въ който министертътъ на войната ще ги поиска. Право са даде на управителити да земають оржіята на народната сѣдѣща гвардія и да ги дадатъ на народната подвижна гвардія; право имъ са даде още да купуватъ сѣкакви пушки.

— Единъ други декретъ полага волнити стрѣлници подъ расположеніето на министра, и ги ограничава подъ дисциплинерното правленіе на народната и движима гвардія.

— Новинити отъ Лионъ казватъ че въ мѣстието са умирява, много вѣднителі сж затворили.

(Цариградъ, 22 Септемврія 1870.)

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕВЪЩИ

отъ театъртъ на войната.

Туръ 29 септемвръ. — Конституціонелъ и Франсе увѣряватъ че избраиіята за уставното събрание ще наченатъ на 16 октомврія.

Сентъ-Петербурзь 30. — "Сентъ-Петербурзьскіятъ вѣстникъ" формално опровергава слухъта за съсѣдогоченіето на руски войски на Сѣвѣро-западни страни; повикваніето на генерала Игнатія въ Сентъ-Петербурзь и сплитаніята съ Турція.

Лондонъ 30. — Голѣмо вълненіе въ борсата причинено отъ убезлоконтелни слухове, относително за политиката на Руссія.

Ферриеръ 30. — Францушкити новини относительно за битки отъ вчера и завчера сж неточни, нити една пушка са е хвърлила тѣзи дни. — Днѣсь Французити нападахъ едно отдѣленіе отъ 6-ий воененъ корпусъ (пруски), и са отблжнахъ и распрѣснахъ съ голѣми загуби.

Ферриеръ 30. — Званично: Тѣзи сутра голѣми маси францушки линійни войски нападахъ нашіятъ (прускіятъ) 6-ий воененъ корпусъ, въ сжщото врѣме три полка нападахъ нашіятъ 5-ий корпусъ и една бригада са мжчеше да измаи 11-ий корпусъ. Слѣдъ единъ бой отъ 2 часа въ който резервити ни не зехъ участіе, неприятельтъ (Французити) са отблгли съ голѣми загуби и бързешкомъ въ лѣсовени. Нашии загуби не сж още познати, нъ тѣ не сж голѣми. Много стотини пѣхотици парнахъ въ нашии рѣдѣ. Царскіятъ князь присѣтствувахе на битката.

Мюндолсхеймъ 30. — Званично: Днѣсь нашии войски (прускити) влѣзохъ въ Стразбургъ; тозь чясъ една тържественна божественна служба са направи въ черковата св. Тома. Повече отъ 500 францушки офицери подписахъ задлъженія съ честно слово да не служатъ противъ Пруссія презъ сегашната война, додѣто 50 до 100 души са прѣдалохъ военни пѣхотици. Числото на поробеннии солдати не е още доказано; тѣ непрѣстанно са прѣдаватъ; въ банката ній намѣрихме 2 милиона франги, които надлѣжатъ на държавата, и повече отъ осѣмь милиона на които притѣжателити сж сжмнителни; освѣнъ това ній намѣрихме голѣми провизии, при сичко едно голѣмо количество постелки.

Ферриеръ 30. — Спорѣдъ вѣрни свѣдѣнія, боеве станали въ улицити на Парижь на 24-ий и 25-ий; по слѣдствіе на тѣзи боеве избраиіята са отложили.

Туръ 1 Октомврія. — Ній примаме отъ Парижь съ дата отъ 27 слѣдующити новини: едно рѣшеніе отъ министѣра на земледѣліето съ дата отъ 26 заповѣдва че отъ 28-ий мѣсото на 500

вола и 4000 овци ще са полага, сѣки дѣнь, подъ расположеніето на жителити, и че туй мѣсо ще са продава отъ мясари записани въ градоначалствата дѣто тарифата ще са разгласи. Единъ пруски офицеринъ като поискалъ отъ фортътъ Исси да са прѣдаде, управительтъ отговорила че, додѣто бжде живъ, не ще са прѣдаде никога. Една шафета отъ правителството въ Туръ сполучи да влѣзе въ Парижь. Администраціята на пощити е упълномощена да испраща съ аеростатъ обикновенни писма за Франція, Алжирія и за вѣншнити държави; тѣжиата на писмата не трѣба да надминува 10 грамма и цѣната е опрѣдѣлена 20 сентама.

Туръ 2. — Неприятельтъ са види че не ще са рѣши да нападне; неговата оградена линія не можѣ да са постигне отъ францушкии топове и занимава рѣтлинити въ едно голѣмо разстояніе. Сѣки вжтъ когато отъ окошити на Парижь са сзрятъ едно прѣкарваніе на пруски гюлета или едно разглѣдваніе, нашии войски хвърлятъ гюлета на които ударити почти сѣкога за добра честь сж постигали. Прусскити сзграждатъ единъ ограденъ станъ въ Версаилъ и са види да зимагъ сичкити приуготовленія за да прѣминатъ тамъ зимата. Отъ днѣсь до нѣколко дни ще има въ Парижь нап малко 250 полка пародни гварди обржжени; сѣки полкъ са състои отъ около 500 души. Званичното изложеніе врѣхъ битката отъ 23-ий казва че Прусскити били 8000 души; тѣхнити загуби сж голѣми, нашии сж 3 офицери ранени и 11 солдати убити и 86 ранени.

— Единъ пруски проводеникъ присторепъ на единъ протестански проповѣдникъ пристигналъ напоследкъ въ Цетина (Черна-Гора), дѣто слѣдъ като прѣмнилъ една седмица, навезалъ са на единъ параилувъ въ Катаро за да отиде въ Атина, дѣто са намира сега.

— Гарибалди, когото управительтъ на Шамбери чяса, е заорѣнъ въ Капрера по заповѣдъ на италіянското министерство. Единъ държавенъ параилувъ е натоваренъ да го не пуска да излѣзе въ сегашнити обстоятелства. Италіянскіятъ кабинетъ отговорила на една жалба отъ Гарибалди врѣху този прѣдметъ че неможе да го отпусне.

— Денеши отъ Петербургъ прѣстигнали въ Цариградъ извѣствяватъ че Тьеръ ималъ два разговора съ княза Горякова и са прѣлъ отъ рускіятъ царъ. Отъ друга страна единъ телеграмъ отъ Виена, казва че са подтвърдява какво Г. Тьеръ правялъ договоръ съ петербургскіятъ кабинетъ врѣху основата за папуснуваніето на Турція.